

phạm

LINH-ĐAN

Tôi thích sự nổi loạn của người Anh!

Bài THÁI HÀ - Ảnh SAMUEL HOÀNG
Trang điểm TÚ DIỆP - Stylist DEVON N.

MỘT LINH-ĐAN TỰ TIN

Linh-Đan rất khiêm tốn với tài làm bếp của mình. Cô thú nhận là rất ít khi nấu nướng nhưng lại thích ăn ngon. Một vài món “tủ” mà Linh-Đan đôi khi thể hiện là rau muống xào tỏi, thịt rim, trứng chiên và thịt gà nướng. Linh-Đan cười “nói chung là chưa ai phàn nàn gì hết”. Có lẽ sự tự tin của cô được tôi luyện từ nhỏ khi mới tám tuổi cô đã được bố mẹ gửi sang Anh học tiếng với hành trang vền vền có ba từ “I don’t understand” – tôi không hiểu.

Cho dù tự tin nhưng Linh-Đan là một người hay lo lắng, đặc biệt khi nhận được một kịch bản phim, trước ngày casting hay phỏng vấn. Linh-Đan thú nhận, cô rất bồn chồn trước khi gặp tôi vì không biết tôi sẽ “tra khảo” cô như thế nào. Thế nhưng đến khi đối mặt thì có lẽ chính tôi lại phải đề cao cảnh giác vì Linh-Đan rất tò mò. Bản thân tôi đã cố gắng hết sức để không bị Linh-Đan “đu đẩy”.

Khi đóng chung với những tài năng kỳ cựu Linh-Đan không hề e ngại. Cô lý luận rằng nghề diễn, không có định nghĩa đúng – sai. Trong trường quay mỗi người đều đảm nhận một vai, một cảnh, Linh-Đan cũng như các diễn viên khác, không ai không muốn thể hiện tốt vai diễn của mình. Vì thế sự lo lắng, căng thẳng là như nhau.

Trong những năm gần đây khi phim ảnh đã trở thành sự nghiệp thì Linh-Đan thường chủ động lựa chọn cho mình ekip làm việc. Với cô, kịch bản và lời thoại đóng vai trò quan trọng bởi nó là cốt lõi của mỗi bộ phim. Đạo diễn có giỏi nhưng kịch bản không tốt thì khó mà biến vệt bầu

thành thiên nga. Linh-Đan không ngại thử thách nếu thấy tiềm năng ở kịch bản. Có lẽ đó là duyên số để Linh-Đan trở lại Việt Nam sau nhiều năm vắng bóng. Cô thừa nhận “kịch bản *Chơi Với* quá hay, rất là đặc biệt. Nó mang tầm cỡ quốc tế. Tôi chưa bao giờ đọc một kịch bản nào có cá tính, mới mẻ và đánh thức mọi giác quan như thế”.

Tôi hỏi Linh-Đan, trong bộ phim *The Beat That My Heart Skipped*, chủ yếu là lời thoại tiếng Việt, hoặc nói rất ít tiếng Pháp, cô không sợ người ta đánh giá thấp mình sao? “Không, mình phải biết mình là ai. Tôi cảm thấy tự hào bởi như vậy có nghĩa là nhân vật mà mình hóa thân hết sức linh động và hiện thực đối với người xem. Sau khi phim ra mắt, nhiều người tưởng tôi không nói được tiếng Pháp”, bỗng dưng cô nắm tay tôi rồi kể tiếp, “lúc gặp họ nắm tay tôi như thế này và nói rất chậm rãi, đơn giản. Nhưng khi thấy tôi chào hỏi lưu loát, họ òa lên – òi! cô nói được tiếng Pháp sao?” Câu chuyện đó đã khiến cả hai chúng tôi cười nghiêng ngả.

ĐIỆN ẢNH - TỪ NỤ CƯỜI CỦA SỐ PHẬN ĐẾN NIỀM ĐAM MÊ

Linh-Đan đã từng nói “không” với điện ảnh nhiều lần kể từ sau bộ phim *Đông Dương*. Nếu trước đây, đóng phim chỉ là “cái cơ” để hai bố con về thăm Việt Nam thì về sau này điện ảnh lại đóng vai trò cứu rỗi một tâm hồn Linh-Đan héo hắt trong công việc bàn giấy nhàm chán. Linh-Đan nói đùa, “đã cố tránh nhưng điện ảnh cứ rú mình đấy chứ, đã có những

Đầm lụa và dây nịt
Burberry Prorsum. Phụ
kiện của D&G và bóp
Accessorize.

Cái tên Phạm Linh-Đan không còn quá xa lạ với điện ảnh Châu Âu và thế giới. Tài năng cũng như phong cách diễn xuất đa dạng của cô đã được ghi nhận bằng nhiều giải thưởng danh giá. Tôi hẹn gặp Linh-Đan vào sáng chủ nhật đẹp trời tại Café Luc, không phải để ca tụng sự thành công của cô, mà đơn giản chỉ là sự tò mò muốn biết cuộc sống của Linh-Đan ở London như thế nào...

Váy trắng và nón Zara.
Dây nịt Marc Jacobs.
Ví Moschino. Vòng đeo
tay bằng da Burberry
Prorsum.

lúc muốn đi đường khác nhưng rồi điện ảnh lại gọi về. Sau nhiều năm không đóng phim, không còn liên lạc nhưng các đạo diễn ở Pháp vẫn cố tìm mọi cách mời mọc". Cuối cùng Linh-Đan đã chấp thuận sự đưa đẩy của số phận để rồi bộ phim *The Beat That My Heart Skipped* đã chính thức đưa cô trở về với ánh hào quang. Linh-Đan cho rằng đó là sự may mắn, và cũng là duyên số. Điện ảnh giờ đây đã là niềm đam mê, sở thích, sự nghiệp và cả thành công nữa. Vào tháng 4 vừa qua Linh-Đan đã vinh dự được Bộ văn hóa Pháp trao tặng huy chương "Knight of Arts and Letters" – hiệp sĩ của nghệ thuật và văn chương, nhờ những đóng góp và nỗ lực cho bộ môn nghệ thuật thứ 7 của thế giới.

THỜI TRANG LONDON ĐÃ GIÚP LINH-ĐAN "NỔI LOAN"

Linh-Đan thích di chuyển, cô không thuộc tuýp người yên vị. Cũng bởi lẽ đó mà cô đã không hài lòng dừng chân tại thành phố Paris hoa lệ. Ước mơ của cô là được sống ở nhiều thành phố khác nhau. Cô thích tận hưởng sự ấm áp của Sài Gòn, một chút thành thời lãng mạn của Hà Nội, ngắm nhìn những tòa cao ốc mỹ miều ở New York, tiệc tùng mua sắm ở Paris và đi dạo trong công viên đầy hoa ở London. Nói tóm lại Linh-Đan là một cô gái thành thị, thích chốn đông người, thích sự sôi động bởi chính những điều này mang lại cho cô nguồn năng lượng dồi dào.

Bốn năm trước khi mới đến London, Linh-Đan không khoái lắm vì có ít bạn bè, người thân nhưng rồi cô đã tìm thấy sức quyến rũ kỳ lạ ở thành phố rộng lớn này. London còn là khởi nguồn cho sự sáng tạo nhờ những chuyển động liên tục. Cô thích cách suy nghĩ phóng khoáng và lối sống

"phớt ăng lè" của người Anh. Ở London không ai quan tâm bạn mặc gì và có nhiều người muốn bộc lộ mình qua trang phục. Phong cách nổi loạn và ấn tượng khiến cho bạn phải "nổ" mất trầm trồ.

Không hiểu London hay tính cách của người Anh đã khiến Linh-Đan dần thay đổi trong suy nghĩ. Cô đã thoải mái hơn khi lựa chọn trang phục và chịu nghe lời stylist. "Ngày xưa Linh-Đan luôn khẳng khái gò mình trong vẻ duyên dáng, nữ tính có phần hơi cổ điển. Bây giờ thì Linh-Đan không ngại ngân thử nhiều phong cách khác nhau.

Cô nhìn thấy sự tái sinh ở điện ảnh Việt Nam, nơi đang tập trung nhiều tài năng trẻ, giàu sức sống và ưa thích thử nghiệm sự mạo hiểm. Cô muốn được hòa nhịp với sự phát triển mạnh mẽ đó, trở thành một phần của nó.

Khi đi ngoài đường Linh-Đan thấy nhiều người ở London ăn mặc rất lạ nhưng mà lại có cái lý của người ta. Ở New York hay Paris ai cũng ăn mặc giống nhau, không có sự thú vị. Người Anh hơi điên khùng một chút nên mình cũng bị nhiễm từ họ".

MỘT LINH-ĐAN THÍCH SỰ CHÍNH XÁC

Linh-Đan luôn biết mình thích gì và có khả năng vẽ ra những kế hoạch trong đầu một cách khá chi tiết. Có lẽ vì thế mà cô đòi hỏi ở người khác sự chín chu và cụ thể. Linh-Đan tự thú nhận rằng cô hơi khó tính nhưng tôi thì cho rằng đó là sự kỹ tính của một người sống ở môi trường chuyên nghiệp. Từ những việc nhỏ như treo một bức tranh ở phòng khách, Linh-Đan phải thấy ưa mắt, nếu không cô sẽ thay đổi ngay lập tức. Hay khi đi mua sắm, Linh-Đan phải thích thì mới mua. Giống như nhiều cô gái, Linh-Đan đam mê sở hữu những đôi giày xinh đẹp. "Mỗi đôi giày phải có sự độc đáo riêng, không đôi nào giống đôi nào, thương hiệu không quan trọng". Thế nhưng đến khi phối hợp giày dép với quần áo thì Linh-Đan lại nói "Linh-Đan không quá cầu kỳ, miễn là vui và... không xấu". Cô thú nhận với tôi rằng bộ sưu tập giày của cô cũng lên đến gần tới 100 đôi rồi. Là một người luôn năng động, thích bay nhảy, Linh-Đan chỉ diện giày cao gót trong những lúc đóng phim hay các buổi tiệc, còn hàng ngày thì cô khá trung thành với giày đế bệt. Tôi nhìn xuống chân Linh-Đan để kiểm tra "tình trạng" đôi giày khiến cô cười phá lên. Phải công nhận, đó là một đôi giày xinh xắn mà tôi chưa bao giờ nhìn thấy.

Trong công việc, Linh-Đan ưa sự chính xác, bài bản. Đôi khi là về mặt thời gian nhưng cũng có lúc là những chi tiết, tính cách hay trang phục cho vai diễn của mình. Linh-Đan cười khúc khích khi nói về Cẩm trong *Chơi Vời*. "Mình đã

Áo khoác và dây nịt Burberry Prorsum. Quần dài và nón Zara. Giày Office.

Mặc dù bộ phim là đứa con tinh thần của đạo diễn, nhưng mình có đóng góp một phần nhỏ bé trong đó...

khiến cho người ta băn khoăn như thế nào và phải tranh cãi. Sự hấp dẫn nằm ở đó.

Linh-Đan tiết lộ cô sẽ trở về Việt Nam để tham gia một dự án phim hài lãng mạn của hãng Galaxy. Khán giả Việt sẽ có thêm nhiều cơ hội biết đến một Linh-Đan đa chiều, giỏi biến hóa. Tôi chỉ băn khoăn không biết sắp tới cô sẽ làm gì để gây ấn tượng với đạo diễn. Hi vọng cô sẽ không hi sinh mái tóc dài óng mượt của mình.

email cho anh Chuyên (đạo diễn Bùi Thạc Chuyên) nhiều lần, có lẽ nhiều quá khiến anh ấy sợ, nhưng mình muốn thảo luận với đạo diễn về nhân vật mình sắp nhập vai. Mặc dù bộ phim là đứa con tinh thần của đạo diễn nhưng mình có đóng góp một phần nhỏ bé trong đó, vậy nên mình quan tâm và đó cũng là vì mình thích nữa". Kết quả là Linh-Đan tự ý đi cắt tóc để rồi cô lo lắng "Ôi, lúc đó Linh-Đan sợ lắm, anh Chuyên mà không hài lòng với mái tóc ngắn là chết!"

LINH-ĐAN MUỐN Ở NƠI CÓ NHIỀU TÀI NĂNG TỎA SÁNG

Mỗi bộ phim là sự khám phá một miền đất mới, là những trải nghiệm mới mẻ của vai diễn. Tôi hỏi đứa Linh-Đan, muốn đóng phim ở Việt Nam không phải vì khủng hoảng tài chính ở Châu Âu? Linh-Đan phản đối ngay. Cô nhìn thấy sự tái sinh ở điện ảnh Việt Nam, nơi đang tập trung nhiều tài năng trẻ, giàu sức sống và ưa thích thử nghiệm sự mạo hiểm. Cô muốn được hòa nhập với sự phát triển mạnh mẽ đó, muốn trở thành một phần của "điện ảnh Việt Nam thời phục hưng".

Tôi thấy cô hoàn toàn có lý. Linh-Đan khẳng định "Chơi Vời là một bằng chứng cho thấy độ cởi mở của điện ảnh Việt trong những năm gần đây. Chơi Vời đề cập đến những vấn đề xã hội đương đại, những mối quan hệ đa dạng trong cuộc sống, đặc biệt nó xoay sâu vào tâm lý tình cảm sâu sắc, mang tính sở hữu của người phụ nữ thời nay; Cảm sống trong cái thế giới của riêng mình và ô cửa sổ duy nhất giúp cô nhìn ra thế giới bên ngoài là Duyên. Khi mất Duyên, Cảm lo sợ vì cô mất đi một người bạn, một lối ra và điều quan trọng là cô không thể nói được cô thực sự cần Duyên như thế nào".

Linh-Đan thổ lộ thêm, sức mạnh của điện ảnh là để người ta thảo luận và phê bình. Sự thành công của một bộ phim là

ERIC CANTONA THẬT DỄ THƯƠNG

Linh-Đan không khỏi cảm thấy bồi hồi khi nhớ về vai diễn của mình với Vincent Perez hay Romain Duris. Nói về bộ phim *De Force*, chuẩn bị ra mắt vào cuối năm nay, Linh-Đan đã dành nhiều lời khen ngợi cho gã gangster, người chông trong phim, Eric Cantona mặc dù cô phải thừa nhận trước khi gặp Eric, cô rất sợ về bề ngoài xù xì của anh. Linh-Đan hào hứng kể "Eric thật sự là một diễn viên rất dễ thương, ngọt ngào và nhạy cảm. Còn nhớ trong một cảnh quay Eric phải thể hiện sự thô bạo và tức giận bằng cách nắm tay Linh-Đan. Lúc đầu Eric diễn quá xuất thần khiến Linh-Đan phải thốt lên vì đau, thế nhưng từ sau đó Eric luôn tỏ ra thận trọng và hỏi han. Anh ấy giống như một chú gấu bông vậy".

Khi đóng phim Linh-Đan thường là một con người khác. Cô thú nhận, để tách biệt giữa Linh-Đan và nhân vật mà cô thủ vai là rất khó vì cô hóa thân hoàn toàn vào vai diễn. Cũng vì lẽ đó mà cô cho rằng mình rất "khó tính" và thậm chí là "ích kỷ" nữa. Trong lúc trò chuyện với bạn, Linh-Đan có thể sẽ dõi theo quan sát một ai đó để lấy làm "tư liệu" cho vai diễn của mình mà quên mất người đối diện. Thật may mắn lần này tôi không bị cô... bỏ rơi.

Trước khi chia tay tôi trêu Linh-Đan rằng sở dĩ không muốn tiết lộ về đời tư có phải vì cô muốn tạo một hình ảnh "bí ẩn" và đẹp đẽ trước khán giả? Cô cười tươi và thẳng thắn cho rằng "khán giả càng biết ít về đời tư của diễn viên, họ sẽ càng dễ bị cuốn hút khi xem các vai diễn trong những tình huống khác nhau". Còn về việc khán giả nhầm lẫn giữa phim ảnh với ngoài đời? "Không sao cả, bởi vì đó có nghĩa là mình đã làm tốt vai diễn của mình". Tôi hi vọng một ngày nào đó Linh-Đan sẽ kể cho tôi nghe về người đàn ông của cô. Chắc chắn tôi sẽ không... ghi âm hay "tác nghiệp".

Váy lụa Burberry London. Vòng đeo cổ Burberry Prorsum. Giày Office.